

Duško Geić i Mirko Slade-Šilović
Trogir

GRAĐA ZA DIFERENCIJALNI RJEČNIK TROGIRSKOGA
CAKAVSKOG GOVORA OD POLOVICE XIX. DO POLOVICE
XX. STOLJEĆA

UDK 800.87.801.3

Rad primljen za tisak 4. listopada 1990.

F

- fäbel — izraz iz dječjih brojalica (bez značenja)
- fabrikät, -än — prirediti, praviti, proizvoditi; pren. praviti psine, pakosti
- fabrikävät, -äjén → fabrikat
- fäca, -e ž — 1. lice; 2. pren. osoba; 3. kamen isklesan za gradnju (ima »lice«, tj. barem jednu stranu ravnu)
- facäda, -e ž — kamen isklesan za gradnju tako da ima pet ravnih strana (od kojih je jedna »lice«)
- facadün, -a m → facada
- facënda, -e ž — posao
- facülët, -a m — rupčić
- fäganel, -a m — vrst ptice pjevice iz porodice zebe
- fägòt, -a m — 1. svežanj; 2. smotak, teret koji smeta: »Nosija bi ja to, ma mi je veliki fagot.«
- fagòtät, -än — zauzimati veliki volumen: »Nije teško za nositi, nego puno fagotâ.«

fagotávät, -ájen	→ fagotat
fājda, -e ž	– korist
fàjerica, -e ž	– upaljač za cigarete
fakîn, -a m	– 1. nosač; 2. pren. primitivan, neuljudan čovjek; 3. koji je sposoban napraviti huncutariju, prijearu, snalažljiv čovjek
fākman, -a m	– stručnjak, majstor kakva posla, sposoban, vješt čovjek: »On je pravi fakman za ote stvari.«
fâl, -a m	– greška
fâla, -e ž	– 1. hvaljenje: »Ne moreš ostat o'njegove fale«; 2. hvala (u smislu zahvaljivanja): »Jesi li rekla teti fala?«
fâlaš, -a,-o	– 1. nepouzdan, nevjeran; 2. neispravan, krivi, krivotvoren: »Uvatija si falšu notu.«
fâlcîna, -e m	– hvalisavac
fâlda, -e ž	– 1. pregib, nabor; 2. sloj na platnu, papiru ili odjeći
fâldân, -a,-o	– kojem su napravljene pregibi, nabori
fâldât, -an	– napraviti, praviti nabore, pregibe
faldávät, -ájen	– praviti nabore, pregibe
fâllice, pril.	– slučajno, zabunom, greškom: »Falice san u žmul ulija kvasinu misto vina.«
fâlimate	→ falice
fâlînga, -e ž	– pogreška
fâlît, -in	– 1. pogriješiti; 2. promašiti;
fâlît, -in	– nedostajati, manjkati
fâlît, -in	– hvaliti
falivät, -ijen	– 1. griješiti; 2. promašivati
falivên, -a,-o	– 1. pogrešan; 2. promašen
fâlôpa, -e ž	– pogreška
fâlšët, -a m	– vrlo visok glas koji se postiže neprirodnim impostacijom grla
fâlšîtât, m i ž	– (u G. sing. ne mijenja oblik); 1. nešto što je neispravno, loše; 2. prijevara, loš postupak
fâlšün, -a m	– pokvaren čovjek, pokvarenjak, neiskrena osoba
fâlùša, -e ž	– (ženska) osoba koja se puno hvali
fâmëja, -e ž	– obitelj
fânag, -a m	– blato
fânat, -ta m	– 1. onaj koji plijeni, sudski ovrhovoditelj; 2. jedna od igračih karata (dečko)
fânëla, -e ž	– laka vunena tkanina
fangadür, -a m	– gliboder, jaružalo

fangān, -a, -o	— čišćen jaružalom: »Ovi konal je fangan prije dvi godine.«
fàngăt, -ân	— 1. mutiti vodu, miješati mulj na dnu vode ili mora; 2. vaditi mulj iz vode ili mora jaružalom
fangávăt, -ájen	→ fangat
fàngêr, -a m	— kolica s dva kola za prevoženje maltera i sl. u građevinarstvu
fánglă, -e ž	— zdjela s ručkom za zahvatanje maltera kod žbukanja
fântăštik, -a m	— maštar, sanjar
fântaštikăt, -ân	— maštati, sanjati: »...Jeno popone/ka je naglo zaškurilo/dok je fantaštikavala o svoje mladosti...« M. Slade Šilović, »Kamen vrime šuce«, str. 43
fantaštikávăt, -ájen	→ fantaštikat
fantèrija, -e ž	— pješaštvo
fantèrist, -e m	— pješak
faràbüt, -a m	— varalica, pokvarenjak, huligan
farîna, -e ž	— brašno
farîněla, -e ž	— vrst finog brašna
farmăcija, -e ž	— ljekarna
farmăcišta, -e m	— ljekarnik
făša, -e ž	— 1. pojas od platna za kaput ili na odijelu; 2. povez
făšan, -a, -o	— koji je omotan trakom, fašon
făšăt, -ân	— omotati povezom: »Cilu smo mu glavu fašali pašicon« tj. omotali smo mu glavu zavojem
fašávăt, -ájen	— omatati povezom, trakom i sl.
făštídij, -a m	— smetnja
făta, uzv.	— dosta (uzvik u igri tombole kad igrač dobije zgoditak)
fatig, -a m	— težak i naporan rad
fatigăt, -ân	— teško i naporno raditi
fatigávăt, -ájen	→ fatigat
fătūra, -e ž	— posao: »Ceka me sad velika fatura, piturat sve za tvore o'kuće.«
fătùrêta, -e ž	— sitni dopunski rad
făva, -e ž	— bobić, vrst slatkiša za Mrtvi dan
făžôl, -a ž	— grah
făžôlêt, -a m	— vrst mahune (graha)
făžün, -a m	→ fažol
făžünövína, -e ž	— izguljene stabljike graha

fěca, -e ž	— 1. talog na dnu bačve kod prvog pretoka vina; 2. pren. pokvaren čovjek
féděr, -a m	— opruga
federirāt, -an	— vibrirati na opruzi ili oprugama: »Napraviya san na kar šental ca federira,« tj. koji vibrira jer su pod njim opruge
fělběber, -a m	— 1. čin u austrougarskoj vojsci; 2. nadimak osobe u Trogiru
fěler, -a m	— greška, mana
femēna, -e ž	— samica, okov kormila drvenog broda (gornja i donja)
fěmina, -e ž	→ femena
ferāl, -a m	— vrst svjetiljke, svijeća na plin za noćno ribarenje »pod sviću«
ferālīc, -a m	— dem. od feral (v.)
fěrām, -a m	— željezarija (različiti dijelovi ili komadi željeza)
fěrāta, -e ž	— željeznica
feratjěr, -a m	— strojovoda lokomotive, radnik na željeznici
fěrīja, -e ž	— praznik
ferījāda, -e ž	— željezna rešetka prozora ili vrata, prozor koji nema stakala ili kapaka nego samo željezne rešetke
ferījādica, -e ž	— dem. od ferijada
fěrīt (se), -īn	— svidati (se): »Ovo mi se ništa ne ferī.«
fěrma, -e m	— 1. zaustavljanje; 2. imperativ od fermat (isto i fermaj): »Ferma makinju«; 3. stanje iščekivanja: »Sta san u fermu svu noć, ma niko nije pasa«; stat u fermu- iščekivati nekoga da prode; bit u fermu- bit u stanju iščekivanja, biti u zasjedi
fěrmej, -a m	— kopča za kosu
fermāj, -a m	— 1. zaustavi (imper. od fermat): »Fermaj makinju da ne udremo u kraj«; 2. zaustavljanje; bit u fermaj- biti u toku zaustavljanja; stat u fermaj- stajati zaustavljen ali s upaljenim motorom
fěrmal, -a m	→ fermaj
fěrman, -a m	→ fermal
fěrmāt, -ān	— 1. zaustaviti; 2. učvrstiti
fermāvāt, -ājen	— 1. zaustavljati: »Fermavali su me na obid, ma ja nisan tija« tj. zaustavljali su me na objed. . . ; 2. učvršćivati
fermentūn, -a m	— kukuruzno brašno
fermentūnica, -e ž	— kukuruzni kruh
fěrmon, -a m	→ fermal
fěrše, pl. ž	— ospice (bolest)

fěrtik, pril.	— gotovo, gotov
fěšta, -e ž	— slavlje, veselje
fěštāt, -ân	— slaviti
fěta, -e ž	— vrlo tanka ploška
fětāt, -ân	— rezati na vrlo tanke ploške
fětina, -e ž	— tanka ploškica
fětivi, -a, -o	— pravi: »On je fetivi Trogirani« (za razliku od nekog tko se u skorije vrijeme doselio)
fibra, -e ž	— vrućica
fibrāt, -ân	— imati duže vrijeme vrućicu: »Već deset dan fibrā.«
fiděline, -ni pl.	— vrst tjestenine (sasvim tanka pa ih u Italiji zovu capelli d' angeli)
fidělini	→ fideline
fido, -a m	— vjeran pas
figādīn, -a m	— vrst juhe
figūra, -e ž	— izgled, lik, vanjski obris, pojava, slika
figūrāt, -ân	— 1. izgledati; 2. predstavljati što
figūrīn, -a m	— model na slici
fijōk, -a m	— 1. traka ili vezica vezane na leptir; 2. leptir mašina: »Lipo se je obukla, a kosu vezala bilin fijōkōn.«
fijōkěte, -ět pl. ž	— vrst tjestenine (u obliku leptirića)
fijōra, -e ž	— 1. ruža; 2. Fijora — žensko ime
fijōrět, -a m	— 1. ukras u pjevanju (u dalmatinskoj pjesmi ukrasna improvizacija, ljepotarenje); 2. cvjetni ukras na likovnom umjetničkom djelu, ukras poput cvijeta
fijōrīn, -a m	— vrst novca (forinta)
fijūba, -e ž	— kopča za remen pasa ili naramenice
fikāt, -ân	— 1. spustiti nešto u dubinu; 2. baciti; 3. zabiti, uvaliti; 4. uvući; 5. pren. podvaliti; 6. prevariti koga; 7. vratiti milo za drago: »Lipo san mu ga fika pa neka se misli«; 8. uranjati provom u valove kod uzburkanog mora; 9. utrapiti što kome pri prodaji: »Fika mu je onoga staroga tovara«; 10. zadati niski udarac
fikāvāt, -ájēn	— 1. spuštati; 2. uranjati provom u valove po uzburkanom moru, posrtati; 3. varati, zadavati niske udarce; 4. podvaljivati
fil, -a m	— 1. red, niz, sloj; 2. nit: Triba ovi fažol ocistit tako da mu se skinu fili« tj. da mu se iz ruba mahune odstrane niti

filãc, -ca m	— vrst graha u kojeg na gornjem i donjem kraju, rubu postoji tanka nit slična koncu, koju treba skinuti prije kuhanja
filãnac, -ca m	— financijski stražar
filãnc, -a m	→ filanac
filàrèt, -a m	— daska po vrhu oklopa »mrtve bande« drvenog broda
filât, -ân	— 1. puštati (lanac, sidro); 2. ići nekom brzinom: »Brod fila toliko« tj. ide tom brzinom; 3. bježati: »Ka' san vidija ca se dogodilo, a ja ti fila«; 4. nizati, redati (npr. bisere ogrlice na konopac), slagati u redove; 5. rezati na tanke ploške: »Tokalo me filat pršut«; 6. razdvajati nešto što je upleteno, upredeno: »Da san mu ovi stari konop neka ga fila.«
filàvât, -ájen	→ filat
filcãda, -e ž	— plahta sašivena od više komada platna jednake širine
fileštrîn, -a m	— prozor na brodu, maleni prozorčić na kući
fileštrîna, -e ž	→ fileštrin
filêt	— 1. tanki sloj čega što je složeno u slojeve (file); 2. vrsta (pozicija) mesa
filibuštjër, -a m	— 1. varalica; 2. gusar
filikôrna, -e ž	— limeni puhački instrument (vrsta trube)
filikôrno, -o s	→ filikorna
filikôrništ, -e m	— svirač filikorne
filikôrništa, -e m	→ filikornist
filir, -a m	— vrst novca, mala novčana jedinica
filòšëra, -e ž	— filoksera, pren. pošast: »Napa si kâ filošëra.«
filtrât, -ân	— cijediti, procijediti, čistiti, očistiti
filtrávât, -jen	— cijediti kroz cjedilo, čistiti
fin, -a, -o	— 1. tanak; 2. gladak; 3. nježan; 4. ugladen; 5. vrlo osjetljiv; 6. pametan; 7. lukav
finalmênte, pril.	— konačno
finãnc, -a m	→ filanc
fincũkast, -a, -o,	— 1. prefrigan; 2. osobito snalažljiv; 3. lukavo uslužan
finëca, -e ž	— finoća, ugladenost
finëštrîn, -a m	→ fileštrin
finëštrîna, -e ž	→ fileštrina
finit, -in	— završiti
finívât, -íjen	— svršavati, završavati
finka, -e ž	— ptica iz porodice zebla (zimi ne seli)

fínke, pril.	— dok: »Finke dura non paura«.
fînta, -e ž	— 1. izlika (lažna); 2. lukava varka; 3. varka tijelom (npr. u igri nogometa); cinit fintu-praviti se: »Cini fintu da me ne poznaje.«
fintírät, -an	— činiti varku, praviti se
firâla, -e ž	— ženska cipela
fîrmät, -ân	— potpisati
fîrmávät, -ájen	— potpisivati
fîrša, -e ž	— 1. komad platna od kojeg se kroji jedro (jedan red platna u jedara); 2. jednako širok komad tkanine, platna u prodaji; 3. neka cjelina kod pletenja kačkanjem: »Koliko si danas firši uplela?«
fistula, -e ž	— 1. vrst ptice; 2. vrsta izrasline na tijelu koja se ponekad upali
fišacijün, -a ž	— umišljenost, fiksna ideja: »Ne triba mu virovat jerbo su to njegovi fišacijuni.«
fišân, -a, -o	— poravnan
fišávät, -ájen	— poravnavati
fišät, -ân	— poravnati: »Moran fišat ova dva kraja prije nego ih sašijen.«
fišbajn, -a m	— riblja kost
fišč, -a m	— zvižduk
fiščät, -an	— zvižditi
fiščöt, -a m	— zviždaljka, zvižduk
fišo, pril.	— 1. ravno; 2. nepomično, netremice; gledat fišo-gledati ravno, netremice: »Gleda me je fišo u joci.«
fištük, -a m	— trokutasti okvir ispod donjeg dijela zaprežnih kola (podaka) koji je vezan za rude (timunele) i okreće se zajedno s njima, a ne dozvoljava da podnožje ruda koje je ispod kola (kara), padne na zemlju
fištula, -e	— vrst izrasline na koži
fîit, -a m	→ afit
fîita, -e ž	→ feta
fîität, -ân	— 1. rezati na ploške; 2. iznajmiti stan (v. afitat)
fîitávät, -ájen	→ afitavat
fîituâl, -a m	→ afitual
fjâba, -e ž	— priča, bajka, laž
fjâka, -e ž	— tromost, klonulost, npr. zbog velike vrućine ili presitosti: »Ne moren se maknit, a kamoli radit jerbo me uvatila fjaka.«
fjâkân, -a, -o	— trom, spor, lijen

fjakâno, pril.	— tromo, sporo, lijeno
fjâkast, -a, -o	→ fjakan
fjakûn, -a m	— 1. čovjek koji usporeno, tromo reagira ili radi; 2. ljetni topli vjetar koji umjesto osvježenja doprinosi nevoljkosti, tromosti
fjamënat, -ta m	— jedno od zvona trogirске katedrale
fjêra, -e ž	— blagdan sa sajmom, proštenje
fjök, -a m.	→ fijok
fjônbo, pril.	→ apjonbo
fjôr, -a m	— cvijet, cvijeće; fjor di tutti santi vrst cvijeća (cvijeće Svih svetih)
fjôra, -e ž	→ fijora
fjòrèt, -a m	→ fijoret
fjorîn, -a m	→ fijorin
fjûba, -e ž	→ fijuba
fjùmân, -a, -o	— bačen okomito u vodu
fjùmân, -a m	— 1. visak; 2. vrst ptice (vodomar)
fjùmât, -ân	— baciti se u more okomito (fjombo)
fjumbávât, -âjen	— 1. popravljati konop; 2. bacati se u more okomito, s nogama dolje
flânak, -a m	— trak lignje, sipe, hobotnice; (pl. flanki)
flâtôž, -a, -o	— sladak (odnosi se na slastice ali i jela koja brzo zasite): »Jastog je za jist flatož.«
flâtôžast, -a, -o	— slatkast: »Ovoga ne moren puno izist jerbo je flatožasto.«
flëgman, pril.	— flegmatična osoba, smirena, čvrstih živaca
flëmâca, -e ž	— vrlo slaba rakija koja se dobiva pri kraju procesa destilacije
flibuštjër, -a m	→ filibuštjer
fligër, -a m	— limeni puhački instrument, tuba
fligèrišta, -e m	— svirač fligera
flikòrništa, -e m	→ filikornist
flikòrna -e ž	→ filikorna
flóbër, -a m	— malokalibarska puška
flòçât, -ân	— razmetati se, hvaliti se, lagati
flocávât, -âjen	— razmetati se, hvastati se služeći se izmišljotinama
flocûn, -a m	— razmetljivac, hvališta, lažljivac
flòk, -a m	— trokutasto prednje jedro
flòkišta, -e m	— koji je zadužen da upravlja flokom pri regatnom jedrenju
fôdra, -e m	— 1. podstava; 2. unutrašnja oplata broda

fòdrān, -a, -o	— 1. podstavljen s unutrašnje strane: »Ovi mi je ka-pot tepal jerbo je fodran«; 2. osiguran (od stude-ni, gladi i sl.) tako što je unaprijed osigurao do-voljne količine namirnica, ogrjeva itd.
fòdrāt (se), -ān	— 1. podstaviti iznutra, obložiti; 2. zaštititi se od zi-me; 3. osigurati se (od zime, gladi i sl.) tako da se pripreme rezerve hrane, ogrjeva itd.
fodrávāt, -ájēn	— 1. podstavljati, oblagati iznutra; 2. osiguravati se rezervama
fògēra, -e ž	— 1. sud (limeni) za održavanje žara žerave; 2. šted-njak primitivne izrade; 3. otvor u krovu za izlaz dima; 4. zaštićeno ognjište (od lima) na malom brodu; 5. dimnjak remorkera
fògīšta, -e m	— ložać na parobrodu ili lokomotivi
fògūn, -a m	— 1. štednjak; 2. daščara posred kuverte (na brodu) koja služi kao kuhinja; 3. otvor na krovu koji slu-ži za odvod dima; mali o foguna- dječak koji je pomagao u kuhinjskim poslovima na jedrenjaci-ma
fòj, -a m	— 1. list papira; 2. novina: »Cita san to danas u fo-je«; 3. smotak
fondadūr, -a m	— osnivač
fondān, -a, -o	— potopljen: »Eno mi kaić fondan na sri konala.«
fōndāt (se), -ān	— potopiti (se)
fōndāt, -a m	— otopina šećera (i još nekih dodataka) u vodi za premazivanje kolača
fondávāt (se), -ájēn	— potapati (se)
fōndo, pril.	— dolje, prema dnu, na dno: »Iša je brod fondo« tj. potonuo je
fōntik, -a m	— skladište u kojem je grad nekada držao zalihe ži-ta; također i fond iz kojeg se žito kupovalo (v. P. Andreis »Povijest grada Trogira«)
fōnja, -e ž	— septička jama
fōra, pril.	— 1. vani; 2. naprijed
fōra, -e ž	— 1. prednost; dat fore-dati prednost (npr. od neko-liko poena kod natjecanja ili igre): »Gremo igrat na šah, dat ću ti topa fore«; »Dat ću ti pet punti fore u dvajstjedan na balote«; 2. veličina, vrijed-nost: »Jesi mi ga ti nika fora« tj. nisi ti nikakva veličina (ili važna ličnost)
fōrca, -e ž	— snaga
fōrcāt, -an	— pojačati, osnažiti, pritisnuti velikom snagom, upotrijebiti u jednom trenutku veliku snagu: »Ka' ga ja namistin kako triba, ti forcaj polu-gon.«

forcávät, -ájen	— jačati, povećavati snagu, pritiskati ili djelovati sve većom snagom: »Vidili smo da je jugo pocelo forcavat pa smo se vratili nazad.«
fòrkâda, -e ž	— rašlje na lijevoj strani gajete za držanje vesala, jedra, ostiju i sl.
fòrkëta, -e ž	— 1. ukosnica; 2. držač kola na biciklu
fornimënat, -ta m	— garnitura tanjura ili posuda
fòrpas	— izraz u kartaškoj igri mauš (v.)
fòrtica, -e ž	— 1. kula; 2. podloga (kod odijela)
Fòrtin, -a m	— predio oko gradske kule (fortice)
fòrtûna, -e ž	— nešto što je jako (odnosi se na vjetar, valove i općenito na vremenske nepogode): »Ucinila je fortuna juga«; »Bila je fortuna bure.«
fortunâl, -a m	— veliko nevrijeme
fôša, -e ž	— kanal za odvod oborinskih voda između pojedinih parcela zemlje, općenito kanal, prokop
fošâl, -a m	— kanal, usjek, usjek u zemlji prilikom obrade zemlje krampom tj. krčenja
fôta, -e ž	— ljutnja: »Uvatila me fota« tj. naljutio sam se
fòtân, -a, -o	— ljut, naljučen: »Ka' mi je to reka osta san fotan.«
fòtât (se), -ân	— naljutiti (se)
fotávät (se), -ájen	— ljutiti (se): »Ne tribaš se omar fotavat, nisan ti ništa slabo reka.«
fräj, pril.	— 1. slobodan; 2. slobodno
fräja, -e ž	— prijateljska veselica s jelom (nekad i izletom), gošćenje
fräjät, -an	— gostiti se
fräjlaf, -a m	— sistem na kojem se temelji pogon jedne vrste bicikla (može kočiti pomoću pedala tako da se pritisne prema natrag za razliku od <i>libere</i> kod koje to nije moguće jer postoji mogućnost slobodne vrtnje unatrag)
fräjõna, -e ž	— žena koja neumjereno troši (naročito na hranu), rastrošnica
fräjün, -a m	— muškarac koji neumjereno troši (naročito na hranu), rastrošnik
fräka, -e ž	— 1. kamen; 2. naprava u uljari koja pritiska tijesto od maslina
fräkâda, -e ž	— stijena, veliki kamen: »Itnija se na me frakadon.«
frakadávät, -ájen	— bacati se kamenjem na koga ili što: »On je meni frakadava kuću.«
frakadün, -a m	→ frakada
frakávät, -ájen	→ frakadavat

fràmášan, -na, -no	— zločest, nestašan (za dijete): »Mali mi je bokun framašan.«
framašūn, -a m	— zao, loš čovjek (od free mason)
frānak, -a, -o	— 1. slobodan, prazan: »Je li ti franak oni sud o' dva tolitra?«; 2. oslobođen od vojne obaveze: »Poslin leve osta san franak«; franka baza- karta u igri koja se ne može pobiti ni jednom drugom jer je posljednja od aduta
frānca, -e ž	— sifilis
frāncav, -a, -o	— zaražen sifilisom
frānkān, -a, -o	— ispražnjen
frānkāt, -ān	— isprazniti
frankávāt, -ájen	— prazniti
frānza, -e ž	— resa (kose ili kakve ukrasne tkanine)
frānzēta, -e ž	— 1. pramen podrezane kose što pada na čelo; 2. resica (ima ih više) na rubu stolnjaka
frānja, -e ž	— špekula, kliker
frātar, -ra m	— 1. vrst bijele morske ribe; 2. pripadnik reda franjevaca ili dominikanaca; 3. kukac koji buši rupe i prebiva u suhim zrnima sočivica
frčàjika, -e ž	— čegrtaljka
frčāl, -āla m	— zvrk: . . . »A onda su sva zvona zazvonila/i ja san se inkanta/tako se moje ditinjstvo zavrtilo kâ frcal/ i svakin điron/sve basje kalavalo u pakal«, M. Slade Šilović, »Kamen vrime šuce«, str. 11
frēca, -e ž	— pračka (sastoji se od dvije gumene vrpce koje se privežu na malene rašlje, a s druge strane su vezane na komad kože u koji se prilikom gađanja stavlja kamen)
frēga, -e ž	— masaža
fregādina, -e ž	— mala prijevara
fregadūn, -a m	— vrst trgovačkog broda na jedra (dva jarbola i kosnik)
fregadūr, -a m	— četka za ribanje
frègāt, -ān	— ribati
fregátërum, -a m	— vojnička zapovijed u austrijskoj vojsci za okupljanje, zbor
fregaton	→ fregadun
frêgula, -e ž	— komadić, malo, mrvica
frêgulica, -e ž	— dem. od fregula: »Bokun kruva i fregulicu sira i on ti je zadovoljan.«
frên, -a m	— kočnica
frézër, -a m	— stroj za profiliranje drvenih ili metalnih dijelova

frezèrišta, -e m	— majstor koji radi na frezeru (v.)
frìg, -a m	— pjev ptice vrduna: »Prošlo je jeno jato, cuja san jik frìgat.«
frìgan, -a, -o	— pržen na ulju: »Špar je boji frigan nego pecen na gradele.«
frìgat, -an	— 1. pržiti na ulju; 2. pjevati (ptica vrdun); 3. frìgat se- snalaziti se: »Ka' nisi tija moga svita, eto ti pa se frìgaj«, tj. snalazi se kako znaš i umiješ; 4. frìga me se- nije me briga: »Friga me se za te i tvoje probleme«; 5. ostajati kratkih rukava: »Ka' se ja uvatin buška, moredu se filanci frìgat«; 6. nositi se: »Frigaj se ti i tvoja skula ka' ti je plača mala.«
frìškāt, -ān	— 1. zahlađivati: »Prid jutro je pocelo frìškāt«; 2. pren, pojačavati: »Meštral je poceja frìškāt.«
frìškīna, -e ž	— vonj po čemu što je svjež t.j. nekuhano i inače nepripremljeno, npr. vonj frìškine od ribe, mesa; kad su proljetne oseke more miriše frìškinom jer morska trava i mnogi organizmi ostaju na suhom. Frìškinom može vonjati i neko jelo ako nije dobro prokuhano ili ako nije mirodijama odstranjen vonj: »Cistija san ribu pa mi sa ruke vonjadu frìškinom.«
frìški, -a, -o	— svjež
frìško, pril.	— svježe, hladno, zimljivo: »Bokun je frìško, vaja obuć demper.«
frìtula, -e ž	— uštipak (tradicionalna slastica za božićne i novogodišnje blagdane u Dalmaciji)
frìž, -a m	→ frìžanj
frìžak, pril.	— svjež, pren. jak: »Ucinilo je frìškoga meštrala«, tj. pojačao je maestral
frìžān, -a, -o	— ogreban
frìžanj, -a m	— ogrebotina, rez, porezotina
frìžāt, -ān	— ogrebat, napraviti ogrebotinu
frìžāvāt, -ājen	— praviti ogrebotine
frìžēt, -a m	— palubna poveza kod broda
frìžnjāl, -a m	→ frìžanj
frìžnjān, -a, -o	→ frìžan
frìžnjāt, -ān	→ frìžat
frìžnjāvāt, -ājen	→ frìžavat
frñjòk, -a m	— udarac noktom srednjeg prsta u glavu
frñjòkul, -a	→ frñjok
fròl, -a, -o	— uveo, truo, u raspadanju, istrošen (platno i odjeća) od vremena
fròlān, -a, -o	→ frol

fròlät, -ân	— gnjiliti, propadati: »Poceja mi se ovi kapot fro- lat.«
frolávät, -ájen	→ frolat
fròntîn, -a m	— prednji dio kape (koji štiti od sunca)
frül, -a, -o	→ frol
früla, -e ž	— primitivna svirala kojoj za sviranje služi umetak od tanke trske
frülät, -an	→ frolat
frumentün, -a m	→ fermentun
frumentùnica, -e ž	— kukuruzni kruh
früšta, -e ž	— šiba, bič
früt, -a m	— voće
frutijëra, -e ž	— posuda za voće
früžäta, -e ž	— vrst ribarske mreže
fřzelin, -a m	— vrst ptice pjevice iz porodice zebr
füdra, -e ž	→ fodra
füdrän, -a, -o	→ fodran
füdrät (se), -ân	→ fodrat (se)
fudrávät (se), -ájen	→ fodravat (se)
füga, -e ž	— procijep među kamenjem ili ciglama na zidu (ili među daskama) koje građevine
fügän, -a, -o	— kojem su ispunjeni razmaci između opeke ili ka- menja (zid): »Ovi će zid bit lip ka' bude fugan.«
fügät, -ân	— ispuniti betonom procijepe među kamenjem, opekom i sl. na zidu
fugávät, -jen	— ispunjavati procijepe među kamenjem ili ope- kom kakve građevine
fugëra, -e ž	→ fogera
fükära, -e ž	— propalica, lopov
fülmin, -a m	— žigica, blijesak
füm, -a m	— 1. nalet (ima ih više) vrućice u glavu; 2. neobična ideja, zahtjev, hir: »Ko more razumit nju i njezi- ne fume u glavu.«
fùmâda, -e ž	— nalet vrućice u glavu (mnoge žene u vrijeme kli- makterija imaju fumade)
fùmâr, -a m	— dimnjak
fùmät, -ân	— pušiti, dimiti
füncüt, -a m	— huncut, uncut, prepređenjak
fündäč, -a m	— talog (kave npr.)
fündäča, -e ž	→ fundač
fundadür, -a m	→ fondadur
fundâmënat, -ta m	— temelj

fùndân, -a, -o	→ fondan
fundàrija, -e m	— željezara, talionica željeza
fùndät, -an	→ fondat
fundávät, -ájen	→ fondavat
fũnebre, pril.	— posmrtno; marca funebra- posmrtni marš
funeräl, -a m	— pogreb, sprovod
fùntâna, -e ž	— 1. javna česma; 2. voda s česme: »Poj donesi jedan maštil funtane«; 3. vodoskok
fũnja, -e ž	— dunja
fũrba, -e ž	— lukava ženska
furbačũn, -a m	— huncut, lukavac, prepredenjak
furbariija, -e ž	— lukavost, huncutarija
fũrbast, -a, -o	— lukav, prepreden, himben
fũrbo, -a m	— lukavac, prepredenjak: »On ti je veliki furbo.«
fũrëšt, -a m	— stranac
fũrëšta, -e ž	— strankinja
fureštariija, -e ž	— 1. stranci; 2. predmet, običaj, ideja ili stvar stranog podrijetla: »Jedva cekan da ovo fureštarije gre doma«.
fũrëšti -a, -o	— koji je stranog porijekla
fũriija, -e ž	— žurba
fũrijast, -a, -o	— brz
furõr, -a m	— 1. javnost; 2. uspjeh
fũsta, -e ž	— vrst ratnog broda iz srednjeg vijeka
fustũna, -e ž	— gnojna oteklina
fũšta, -e ž	— vanjski dio škure (v.) gledan izvana kad je zatvorena
fũštãnj, -a m	— runjava ali ne vunena tkanina
fũžbal, -a m	— nogomet
fužbalijër, -a m	— nogometaš
fužbãlišta, -e m	→ fužbalijer

G

gãbliija, -e ž	— košno ili križno jedro
gabĩna, -e ž	— kabina na brodu ili kupalištu
gãcica, -e ž	— pripovijetka, gatka
gãće, -gãć	— hlaće
gãd, -a m	— loš čovjek, nekarakterna osoba
gãdan, -a, -o	— 1. ružan: »Gadan je kã ponoća«; 2. neugodan, opasan: »On ti je gadan ka' se najidi.«
gadãriija, -e ž	— odurna, odvratna stvar: »Mogu ti reć da je to ca je on ucinija velika gadariija.«

gãdelina, -e ž	— gadna, odurna, ružna stvar
gãdit (se), -in	— 1. ružno o kome govoriti: »Ispri pustoga svita me stala gadit«; 2. osjećati odvratnost prema kome ili čemu
gãfa, -e ž	— kuka za krcanje bačava na brod
gãgrica, -e ž	— vrst moljca koji nagrizi odjeću; pren. dosadan čovjek, dosadnjaković
gãjãndra, -e ž	— teški komad (gvožđa, ima ih više) kojim se optereće važi (v.) da potonu
gãjãta, -e ž	— vrst ribarskog broda na vesla i jedra
gãk, -a m	— vrst ptice (ždral)
galantijër, -a m	— prodavač galanterijske robe
galãnat, -a, -o	— 1. udvoran, uljudan, susretljiv; 2. darežljiv radi samoisticanja
galãntomo, -a m	— 1. fićfirić, laf; 2. poštenjak (u pozivu nešto kao: hej čovječe!); 3. koji je darežljiv radi samoisticanja
gãldit, -in	— milovati
gãlãaca, -e ž	— vrst broda na jedra
gãlãra, -e ž	— 1. galija; 2. robijanje na galiji
gãleša, -e m	— garavo, crno čeljade (ali i govodo)
gãlãta, -e m	— 1. vrst dvopeka na brodu; 2. vrst teretnog broda na jedra; 3. vrst prstena
galëtin, -a m	— vrst kekisa
galëtina, -e ž	→ galetin
gãljã, -e ž	— vrst većeg teretnog broda na jedra
galijõt, -a m	— 1. veslač na galiji; 2. besprizorni, berekin (v.)
galijün, -a m	— vrst većeg teretnog broda na jedra
gãlõše, -õš pl.	— gumene cipele koje se nose poviše običnih cipela (npr. kad je blato)
gamãnt, -a m	— mali prevarant
gãmbët, -a m	— škopac, kvačilo, vrst karike za spajanje lanca
gãmbũža, -e ž	— spremište hrane na brodu
gambužër, -a m	— onaj koji na brodu drži gambužu (v.)
gãmëla, -e ž	— limena porcija za vojničku hranu, obrok, posuda za uzimanje obroka iz restorana
gãmëlica, -e ž	— mala gamela
gãmižit, -in	— plaziti, pren. sporo se kretati
gãmoš, -a m	— vrst kože za obuću, odjeću i galanterijsku robu (po površini ima sitne dlačice)
gãnac, -ca m	— 1. kuka; 2. osoba sklona prevarama: »Vaja dobro pazit, došli su oni ganci iz Pasik«; »Da vi znate koji su to ganci!«

gàncìn, -a m	— manja kuka, kukica
gânco, -ca m	→ ganac
gánga, -e ž	— način pjevanja žitelja Dalmatinske zagore
gânga, -e ž	— bučna zabava, veselica
gàngât, -ân	— zabavljati se
gârbîn, -a m	— jugozapadni vjetar olujne ječine
gârbina, -e ž	— veća ili manja pećina koju naprave valovi udara- njem u obalu (otvor joj je uvijek prema pučini)
garbinâda, -e ž	— nevirijeme s jugozapadnim vjetrom
gârbo	— kiseo, kiselo; u izrazu dolce-garbo tj. slatko — ki- selo: »Sparičat ću utrobicu na dolce-garbo.«
garbūn, -a	— 1. ugljen; 2. sprava (ima ih dvije) za češanje vune
garbūnât, -ân	— češati vunu
garbunâvât, -âjen	→ garbunat
garbūnjêra, -e ž	— 1. ugljenarnica; 2. brod koji prevozi ugljen
garbūra, -e ž	— 1. karbit; 2. otpad pri proizvodnji karbita koji se upotrebljava za žbukanje kuća
gârëta, -e ž	— trafika, provizorna kućica: »Tišća je garetu kraj mosta« tj. bio je vlasnik trafike (i prodavao u njoj)
gârgân, -a m	— kliznica na krovu kabine broda
gargarižât, -ân	— ispirati grlo, grgljati: »Dva puta na dan moran gargarižat grlo s ovon vodicon.«
gârgâša, -e ž	— 1. češalj (ima ih dva) kojim se češlja vuna prije predenja; 2. pren. netko ili nešto ružna izgleda, ili što loše radi: »Oti motor ti je nika stara garga- ša.«
gargâšât, -an	— 1. češljati vunu gargašama; 2. stvarati buku slič- nu onoj kad se gargašama (v.) češlja vuna: »Iz da- leka se cuje gargašanje motora nikoga trabaku- la«; 3. gargašat se (u slangu) — spolno općiti: »Eno se niki dvoje gargašadu u park.«
garifuļ, -a m	— 1. karanfil; 2. klinčić (v. brokuli de garifuli)
garitul, -a m	— kolač u obliku pletenice s usađenim obojanim ja- jem na vrhu (peče se za Uskrs)
garitula, -e ž	→ garitul
gârza, -e ž	— gaza
garzūn, -a m	— mladi pomoćnik u nekom zanimanju, poslužitelj
gástá, -e ž	— 1. stari novac od bakra: »Propa si kâ stara gasta« kaže se za nekog tko je loše prošao u nekom po- slu ili u životu uopće; 2. vrst morskog raka
gâša, -e ž	— 1. petlja od konopa, vrst mornarskog uzla; 2. ko- nopac koji vezuje flok s aštom

gášo, -e m	— 1. lijenčina; 2. naziv od milja za galeba
gàštald, -a m	— glavar, starješina, starješina bratovštine
gaštápân, -a m	— žohar
gàštrik, -a m	— akutni proljev
gāvan, -a m	— bogat čovjek
gāvanka, -e ž	— bogata žena
gavūn, -a m	— 1. vrst morske ribe; 2. brodska bačva za vino
gavùnâra, -e ž	— mreža za hvatanje gavuna
gāza, -e ž	— vrst spoja drva pomoću utora (u stolarskom zanatu)
gāzeta, -e ž	— 1. stari novac od bakra (G. pl. gazet, gazetik); gazeti, gazete-općenito novac (izraz naročito rasprostranjen u seljaka iz trogirске Zagore): »Kupija bi ja to ma ko će dat gazet«; 2. novina, list
gàziĵa, -e ž	— stablo akacije
gàžĵāt, -ân	— konačno, završno ušiti neki dio odjeće
gažĵávāt, -âĵen	— završno šiti neke dijelove odjeće
gēt, -a m	— 1. geto; 2. nered; 3. svada u kojoj susjedi uživaju kao promatrači: »Da ste vidili jucer geta između Domine i Jele.«
gēte, gēt pl.	— visoke muške cipele
gīb, -a m	— 1. pokret tijela; 2. nabor na suknji ili bluzi
gīli	— u izrazu: gili-gili koji se upotrebljava kad se nekoga škaklje da se smije
gīlit, -in	— dražiti nekoga po razdražljivom mjestu tijela da se smije
gīlit se, -in	— biti vrlo škakljiv: »Nemoj me to dirat jerbo se gilin.«
gindâc, -a m	— 1. čelično uže na brodskoj dizalici; 2. odeblje uže kojim se dižu ili snizuju jedra
gindârēša, -e ž	— odeblje uže kojim se dižu ili snizuju jedra
gīngat, -an	— ljuljati
gīngav, -a, -o	— nestabilan, koji se ljulja
gīngêrle, -a m	— fićfirić
gīra, -e ž	— vrst ribe
gīrâra, -e ž	— mreža za lov gira
gīrârīca, -ce ž	→ girara
gīrica, -e ž	→ gira: »Ko oće jist girice vaja smocit gacice«, nar. poslovica
gīz, -a m	— lijevano željezo
gīza, -e ž	→ giz
glâdnīca, -e ž	— neplodna zemlja
gladnīć, -a m	— čovjek koji je uvijek gladan

gladūš, -a m	— čovjek koji je uvijek gladan
glāndula, -e ž	— žlijezda
glāvāt, -a, -o	— 1. koji je velike glave; 2. koji ima glavu (misli se na zelje: glavata salata, glavati kupus za razliku od vrste koja ne savija glavu i ima naziv rastreseni: rastreseni kupus, rastresena salata: »Posadija san ništo glavate salate«; »Dali su mi sime o' glavate salate, a izresla rastresena.«)
glāvān, -a m	— osoba velike glave (podrug.)
glāvica, -e ž	— 1. manji brijeg tupa vrha; 2. mala glava
glāvina, -e ž	— 1. dio panja masline koji je pod zemljom; 2. velika glava
glāvīnjica, -e ž	— mali komad drva od maslinova panja: »Baci na oganj jenu glavīnjicu.«
glāvni žbaj	— glavna greda na kojoj počivaju daske od kuverte drvenog broda
glāvūrda, -e ž	— velika glava
glāvūrdast, -a, -o	— koji ima veliku glavu
glāvūrdo	— 1. čovjek velike glave; 2. pren. tup čovjek
glēnda, -e ž	— šala, dosjetka, vic
glendèživ, -a, -o	— glendeživ je čovjek koji se voli šaliti
glēndit se, -in	— šaliti se
glōgoj, -a m	— vratak koji izbija na površinu kipuće tekućine
glōgòjāt, -ān	— 1. činiti glogoje (v.); 2. vreti na način da se čuje zvuk kipuće tekućine: »Pustit da ucine dva glagoja« tj. pustiti da vre vrlo kratko vrijeme
glōgol	→ glogoj
glōta, -e ž	— grumen u kruhu (nastao od tijesta zbog nedovoljnog miješenja): »Ovi se kruv ne da jist. Sama glota.«
glōtav, -a, -o	— glotav je kruh koji ima u sebi grumene (glote)
glūšāc, -ca m	— onaj koji prisluškuje tuđi razgovor
Glūšćica, -e ž	— nedjelja dva tjedna prije Uskrsa kad su zavezana zvona (»Glušćica nedija«)
glūv, -a, -o	— 1. koji ne čuje; 2. koji je neukusan (odnosi se na hranu) jer nije dovoljno začinen ili nedostaje soli i sl.: »Ovi ti je kupus gluv, dodaj malo uja.«
glūva, -e ž	— žena koja slabo čuje (posprdno), ali ponekad i sa simpatijom: »Ona mala gluva puno je vridna.«
gluvāc, -a m	— osoba koja nema sluha (posprdno); stari Trogirani su bili ponosni na svoje umijeće pjevanja pa se za one koji nisu imali sluha govorilo da su »gluvaci«

glūvi, -oga m	— koji slabo čuje: »Posla me je barba gluvi da van ovo onesen.«
glúvõnja, -e m	— osoba koja ne čuje (podrugljivo)
gnjāt, -a m	— gležanj noge
gnjēst, -gnjeten	— puniti u nešto slamu, perje i sl. tako da se pritiska ili nabija rukama
gnjidūra, -e ž	— žlijezda koja naraste (najčešće pod pazuhom) zbog nekog upalnog procesa
gnjila, -e ž	— glina, ilovača
gnjiladina, -e ž	— gnjiloća, gnjilež, trulež; davat gnjiladinon — imati vonj po gnjiloći, truleži: »Vo uje daje gnjiladinon.« (Ulje vonja po truleži ako je proizvedeno od nagnjilih maslina)
gnjilica, -e ž	— 1. već sazrela oskoruša; 2. plod masline koji je sagnjio radi djelovanja crva
gnjõjar, -a m	— koji sakuplja gnoj (najčešće izmet živine)
gnjūsa, -e ž	— žena koja ne drži do higijene
gõba, -e ž	— 1. grba; 2. grbava žena
gõbav, -a, -o	— grbav
gõbavit se, -in	— grbaviti se
gõbēla, -e ž	— središnji dio kotača zaprežnih kola iz kojih prema obodu idu palci (v.)
gõbēt, -a m	— stupić ukrasne ograde na krmi broda
gõbēto, -a m	— grbavac (podrug.)
gõbica, -e ž	— grbica
gõbica, -e ž	— grbava žena (s dozom sažaljenja i simpatije): »Eno gre sirota gobica.«
gõbēta, -e ž	— grbava žena (podrug.)
gõbin, -a m	— 1. grbavo muško dijete (s dozom sažaljenja); 2. podrugljivo za grbavu ženu: »Eno gre madam gobin.«
gõbin, -a, -o	— koji pripada grbavoj ženskoj osobi
gõbina, -e ž	— žena s grbom (s dozom sažaljenja)
gõbo, -a m	— grbavac
gõbov, -a, -o	— koji pripada grbavcu
gõbicin, -a, -o	— koji pripada ženskoj grbavoj osobi (s dozom simpatije i sažaljenja)
gõbinin	→ gobicin
godimēnat, -ta m	— uгода, užitak: »Ko bi platija ove godimente«; »U mladosti godimenti u starosti patimenti« tj. tko u mladosti pretjerano uživa, taj će u starosti patiti
gõdina, -e ž	— 1. vršnjak ili vršnjakinja: »Ja i on smo godina«; 2. kalendarska godina ali u smislu roda u polju i

općenito prihoda za domaćinstvo: »Ova nan je godina bila dobra.«

- gòdišće, -a s → godina
gòdit, -in — uživati
gòdižbina, -e ž — stanje godine: 1. u vremenskim pojavama; 2. u plodinama
gõf, -a m — vrst morske ribe
gõgoj → glogoj
gogòjät → glogojat
gõla, -e ž — otvor za jarbol na brodu
gólac, -ca m — muškarac koji nije maljav po tijelu: »Cuvaj se žene runjavice i muškoga golca.«
golàcät se, -an — 1. biti nedovoljno odjeven: »Nemoj mi se golacat jerbo ćeš uvatit priladu«; 2. nedovoljno pokrivi određene dijelove tijela: »Ne golacaj se prid muškima.«
goláč, -a m — vrst puža bez kućice
gólčina, -e m — koji je gol tj. bez odjeće
goldün, -a m — prezervativ
gòlica, -e ž — 1. vrst naušnice jednostavne izrade koja se umetne u rupu uha čim se uho probije i služi samo za to da rupa ne zaraste. Kasnije se zamijeni pravom naušnicom; 2. stakleni balon (demejana) koji je ostao bez opleta
gõlub, -a m — vrst morske ribe (landovina)
golúz → guloz
golúzän → gulozan
golùžáca → guložaca
gõmbat se, -an — inatiti se, prepirati se
gòmila, -e ž — hrpa kamenja (veliki broj gomila u Dalmaciji napravljen je slaganjem kamenja koje se vadilo iz zemlje prilikom krčenja ili pri stvaranju obradive zemlje iz kamenjara pomoću eksploziva); gomila svrj gomile — naziv za vrst dječje igre
gòmitul, -a m — klupko: »Kupila san dva gomitula preje.«
gõndula, -e ž — sandolina
gonjác, -a m — osoba koja goni teretnu živinu (osobito u jematvi)
gónjät (se), -an — 1. tjerati (npr. sudom): »Cili život se gonjaju sudom«; 2. biti u stanju prije parenja, pariti (se): »Tovar je opasan ka' se gonja«; »U vejacu se maške gonjaju.«
gõra, -e ž — 1. šuma; 2. granje s lišćem: »Jesi li donija gore za

	živinu?; »Poj uberi gore pa ćemo uresit spomenik.«
gòrļje, pril.	— više prema gore: »Makni tu sliku gorije.«
gòrļji, -a, -e	— koji je na višem mjestu, položaju
gòrnjak, -a m	— stanovnik gornje tj. istočne strane glavne ulice na Čiovu (ulica je orijentirana u smjeru istok – zapad a gornja strana je ona s koje se sunce penje, dakle istočna)
gòrnji, -a, -e	— koji je na istoku (jer na toj strani sunce ide prema zenitu tj. prema gore: gornji vitar, Gornje Selo, Okruk Gornji, gornje vrime)
gospávât, -ájen	— psovati Gospu
Gòspe, -e	— 1. Djevica Marija; 2. gospe-avers na metalnom novcu (revers je marko); 3. dat po gospi- pren. udariti: »Dat ću ti dvi po gospi da ćeš sve zvizde izbrojit«; »Dobija je po gospi« tj. izudarali su ga; 4. Mala i Vela Gospe — blagdani Blažene Djevice Marije (isto tako i Gospe o' Sniga, Gospe od Anđeli, Gospe o' Zdravja, Gospe o' Ružarija itd.); 5. Gospino cviče-vrst cvijeća; 6. Gospina kokošica a) vrst noćnog leptira; b) vrst ptice slične kosu
Gospòdin, -a	— Bog; Gospodinov trn-stablo bagrema
gòta, -e ž	— 1. izraslina na licu; 2. ispupčenje na odjeći koje nastaje ako se vješa o klin vješalice a nema zakačke ili ako se na sušilu nepažljivo zadjene štikaljkama
gotūn, -a m	— pamuk, pamučno platno
gotūnīna, -e ž	— pamučno platno: »Nebo je rastegnuta gotunina, modra i s puno buzic iza kojik trepeću slabašne sviće pa se pari da je posuto sedmerokrakin zvizdicama . . .« M. Slade Šilović, »Kamen vrime šuce«, str. 138
govnjār, -a m	— 1. osoba loša karaktera; 2. vrst morskog raka
govnovāj	→ gundevaj
gòzd, -a m	— željezo
goždārīja, -e ž	— bezvrijedni komadi željeza ili kakve željezne narave koje više nisu u funkciji
gòžde, -a s	— željezo
gràbānja	→ gargaša
grācalo, -a	— 1. jagma, otimanje za što u gužvi; 2. u izrazu »na gracalo« koji je upozorenje da će uslijediti otimanje za što; »Bacit ću dicit kunfete na gracalo«, tj. baciti ću im bombone neka se jagme
grācat se, -an	— jagmiti se, otimati se za što, nastojati se dokopati čega u gužvi: »Bacila san bombone među dicitu

	pa neka se gradadu«; »Gracadu se za bakalar kã da se mukte dili.«
grãcija, -e ž	— 1. milost; 2. gracija božja — bogatstvo: »Jema u kuću svake gracije božje.«
gracijôž, -a,	— odražestan
gracijôžast, -a, -o	→ gracijož
grãd, -a m	— stupanj: »Jema 38 gradī fibre«; »Ostavija san rakiju na 18 gradī.«
gradácija, -e ž	— jačina (vina, masta, mlijeka) izražena u stupnjevima: »Ove godine će bit slaba gradacija masta«; »Ovo vino je slabe gradacije.«
gradacjün, -a m	— sprava za mjerenje količine šećera u mastu, alkohola u vinu ili rakiji, masnih tvari u mlijeku i sl.: »Gradacjun je u trgovci uvi kreja bar za jedan grad.«
gradèlãda, -e ž	— gradale (v.) pune ribe koja se peče: »Cili dan smo se kupali i lovili ribu a privecer je pala gradelãda.«
gradële, -el ž	— 1. rešetke; 2. roštilj
grãj, -a m	— grah
grãja, -e m	— bodljikavo grmlje uz put
grajãš, -a ž	— vrabac
grãjski, -a, -o	— gradski
grambauša, -e ž	— apstraktan pojam koji služi za ilustraciju čijeg lošeg rukopisa: »Pišes kã grambauša.«
grãmba, -e ž	— kliješta raka, panda mačke, korijen zuba: »Bojin se poč u zubara jerbo su mi puna justa grambi.«
grãncav, -a, -o	— upaljen, uz karakterističan miris (odnosi se na mãst, slaninu i sl.): »Ova ti je mast grancava, ne more se jist.«
grãncigrãf, pril	— svom snagom, brzo, ubrzano: »Radili smo grancigraf da nas ne uvati kiša.«
grancigula, -e ž	— vrst morskog raka
grãndëca -e ž	— veličina, umišljenost, umišljena veličina: »Cila ota fameja pati o' grandece.«
grãnfa, -e ž	— 1. ogrebotina; 2. kanda
grãnfãt, -an	— grepsti: »Nemoj me granfat noktima.«
grangün, -a m	— vrst ugora (riba)
grantüber, -a m	— stolarska alatka za čišćenje utora u drvu
granzóli, -k m	— mekinje
grãša, -e ž	— vrst masti za podmazivanje ležaja
grãšpa, -e ž	— 1. bora, neravnina, nabor; 2. čevulja grožđa
grãšpãt (se), -ãn	— borati (se), hrapaviti (se)

grašpav, -a, -o	— hrapav, naboran
grašpavit (se)	→ grašpat (se)
gratàkàža, -e ž	— strugalica (kuhinjska), ribež
gràtât, -an	— 1. češati: »Kako me je srbilo izgrata san se do krvi«; 2. strugati; 3. ribati: »Ako nimaš drugoga posla, poj grataj sir za njoke.«
gratív, -a m	— konop prišiven okolo cijelog jedra radi čvrstoće
gràvan, -a m	— gavran
grbić, -a m	— vrst morske ribe slične arbunu
grcân, -a m	— grkljân, grlič boce
grđelin, -a m	— vrst ptice pjevice (češljugar)
grđòbina, -e ž	— vrst ribe (landovina)
grèb, -a m	— grob
grèbja, -e ž	— 1. gredica, lijeha; 2. prolaz između lijeha: »Reka san ti sto puti da grèš grebjon a ne priko uzorana«; 3. manja parcela zemlje (kad se zemlja sastoji od parcela različitih nivoa); »Jeman u Muline dvi grebje zemje.«
grèbjica	— dem. od grebja (v.)
grèda, -e ž	— gusti sloj oblaka na zapadnom horizontu (isto i kalada)
grèdica, -e ž	— uzdužna greda (ima ih dvije) koja se postavlja na zaprežna kola (uz prethodno skinute bande) da bi se namjestila koslata (v.)
Grègo, -a	— Grk
Grègolevânat, -a m	→ gregolevantara
grègolevantâra, -e ž	— istočni vjetar
grègolavânte, -a m	→ gregolevantara
grèn	— idem; (1. l. sing. glagola grest; glagol više nema perfekta, infinitiva i futura i egzistira još samo u prezentu; 3. l. pl. — gredu)
grèz, -a, -o	— 1. grub, prost, koji nije fina ponašanja; 2. koji je loše, neprecizne ili grube izrade
grèzârîja, -e ž	— loše, neprecizno izveden posao
grèzâvat, -âjen	— neprecizno, neuredno, grubo što raditi
grèzûn, -a m	— 1. čovjek koji nije precizan u poslu; 2. koji nije finih manira
grgàša	→ gargaša
grìcula, -e ž	— trnac, srs: »Nemoj strgat žlicon teću jerbo mi cini gricule.«
grîj, -a m	— grijeh
grijótâ, -e ž	— grijehota, šteta
grîlja, -e ž	— vrst prozorskog kapka

grīnta, -e ž	— tuženje, poplakivanje, cmizdrenje, dosadno prigovaranje
grīntalo, -a s	→ grintavac
grīntat, -an	— tužiti se na način da se poluglasno dosadno mrmlja, dosadno prigovarati; 2. cmizdriti i to vanjskim načinom pokazivati
grīntav, -a, -o	— 1. dosadan u tuženju, prigovaranju; 2. plačljiv (kod male djece): »Oma san znala da je dite bolesno. Cili dan je bija grintav«; »Moran mu dat jist, vidiš da je grintav«; »Stavi dite leć, grintavo je.«
grīntavac, -ca m	— onaj koji poplakuje, cmizdri, prigovara, nezadovoljno mrmlja
grīntavica, -e ž	— žena koja poplakuje, cmizdri, prigovara mrmljajući nezadovoljno za sebe
grióta	→ grijota
griṗula, -e ž	— 1. prljavština na čovjekovoj koži; 2. nakupina na dūgama bačava od vina
grīst se, -zen	— izjedati se, imati grižnju savjesti: »Sam sebe grizen zaraj toga.«
grišp, -a m	→ grašpa
grišpa	→ grašpa
grišpat (se)	→ grašpat (se)
grišpav	→ grašpav
grišpavit (se)	→ grašpavit
grišpīn, -a m	— vrst bolesti vina (lagana octikavost): »Vino ti je išlo na grišpin.«
grīz, -a m	— 1. odgriz: »Daj mi jedan griz jabuke«; 2. pšenična krupica
grizica, -e ž	— 1. moljac; 2. pren. zajedljivo, dosadno, čangrizavo čeljade: »Dosadan si kâ grizica«; »Prava si grizica.«
griža, -e ž	— 1. litica; 2. dizenterija (vjerovalo se da djeca dobiju grižu ako jedu zeleno voće)
grižèla, -e ž	— prečka (ima ih više) na ljestvama za penjanje na jarbol
grižijèla	→ grižela
grk, -a, -o	— gorak, trpak
grkljān, -a m	— grlo (isto i grcan)
gřlavica, -e ž	— difterija
grlīn, -a m	— vrst konopa na brodu
grmātānje, -a s	— učestala grmljavina
grmātāt, -ān	— grmjeti

gronāl, -a m	— vijenac krova koji se nekada radio od poslaganih kamenih ploča
grondāl	→ gronal
gròp, -a m	— čvor, uzao; grop u grlo- nakupina sluzi u grlu (najčešće u pjevača prije početka pjevanja zbog treme)
gròpiv, -a, -o	— kvrgav, čvorugav
gròšèca, -e ž	— vrsta stolarske blanje (debeljača)
gròšin, -a m	— gruba blanja u brodogradnji
gròta, -e ž	— rupa u zemlji, spilja, pećina
grúb, -a, -o	— 1. ružan: »Grub je kâ ponoća«; 2. neugodan: »Ovi banak je grub za sedit.«
grúbo, pril.	— 1. ružno: »Ovo je grubo vidit« tj. ružno je; 2. zlo: »Došlo mu je grubo pa su ga morali odvest u likara«; 3. neprecizno: »Napravija si mi oni komad grubo« tj. neprecizno (za razliku od fino); 4. neudobno: »Grubo mi je sidit na ovoj klupi.«
grùja, -e ž	— 1. željezna motka na kojoj visi barka za spasavanje (postoji još gruja od ankore, gruja od ferala); 2. dizalica
grzūn	→ garzun
gūba, -e ž	— 1. vrst bolesti; 2. čeljade koje malo vrijedi, pokvarjenjak, neuredna, odvratna osoba
gūbica, -e ž	— 1. njuška; 2. pren. bezobrazna, neodgojena osoba: »Nije se njemu ništa cudit, on ti je gubica.«
gūc, -a m	— tip manjeg ribarskog broda dug 5–7 m
gūcaj, -a m	— gutljaj
gūcāt, -ān	— gutati, pren. podnositi, trpjeti uvrede, teškoće, nepravde: »Neće narod uvi' gucat. Jedan put će prikipit.«
gūća, -e ž	— 1. majica, potkošulja; mornarska guća — potkošulja od pamuka sa modro — bijelim vodoravnim prugama. Prihvaćena je od nekih kao dio narodne nošnje stanovnika uz obalu. Porijeklo joj je iz austrougarske ratne mornarice gdje su primorci služili vojsku i imali pravo da nakon isteka vojnog roka svu preostalu odjeću (uključujući tu i uniforme) ponesu kući
gúćāk, -ka m	— grlo: »Jema komad gućka« tj. ima jak glas
gūda, -e ž	— prasica, krmača
gulijáda, -e ž	— gnjavaža
gùlišnjak, -a m	— crijevo
gúlit, -in	— 1. čupati, na silu vaditi; gultit kožu — derati kožu; 2. gultit koga (pren.) — dosadivati, biti dosadan,

	nervirati: »Nemoj me guliti sa tin tvojim štorijama.«
gùlož, -a, -o	— 1. lakom, proždrljiv, pohlepan, sladokusan: »On je guloz na tripice a žena mu ih nikad ne sprema«; 2. guloz je predmet, stvar jelo i sl. koji privlače čovjeka ili životinju: »Suve smokve su guloze za dicu«; »Med je guloz za svakoga.«
gulòžàća, -e ž	— sladokusna žena
gulòžân, -a m	— osoba muškog spola koja je lakoma, proždrljiva, sladokusna; sladokusac
gulozàrija, -e ž	— nešto (najčešće jelo) na što se tko lakomi (slatkiš i sl.): »Ne volin van ja te gulozarije.«
gulòžât se, -ân	— lakomiti se, biti pohlepan na što, biti sladokusan
gulozávât se	→ gulozat se
gulòžica	→ gulozaca
gumãše, -aš ž	— vrst obuće od kože s donom od gume (najčešće od automobilskih ili traktorskih guma)
gumaši	→ gumaše
gũmina, -e ž	— debeo konop kojim se vežu velike lađe
gunděj, -a m	— vrst kukca
gundevāj, -a m	— vrst tvrdokrilca koji valja kuglice od balege u koje je prethodno unio jajaška
gundùljêra, -e ž	— steznik, uže za podizanje samarice na brodu; voziti ala gunduljera — voziti čamac s krme pomoću jednog vesla
gúngũla, -e ž	— 1. ljuljačka, njihaljka; 2. pren. zbrka, strka: »Da si ti vidija koja je onda nastala gungula!«
gungulávât, -ájen	— ljuljati, njihati
gúnjãc	→ biljac
gũrla, -e ž	— 1. okapnica za odvod vode s krova; 2. pren. pijanac
gústirna, -e ž	— 1. čatrnja, rezervar za kišnicu u koji se skuplja kišnica s naplova (bilo da je to krov ili kakva površina napravljena upravo za tu svrhu); 2. voda iz čatrnje: »Poj donesi sić gustirne«; »... Cili cicasti dan/ (kronila je kapac kvasine u žmul gustirne) / kã marjoneta/ kalica se mice/ simo-tamo...«, M. Slade Šilović, »Kamen vrime šuce«, str. 35
gũša, -e ž	— vrst blanje kojom se radi poluokrugli utor u drvu
gũšt, -a m	— 1. užitak, slast: »Napravija san to kon tuti gušti« tj. s potpunim uživanjem, s puno uživanja; 2. pren. osjećaj nelagode, boli, patnje: »Čutit ćeš ti gušte po' stare dane zaraj toga ca se ne paziš u mladosti« tj. osjetit ćeš u starosti bol zbog toga

	što ne vodiš računa o zdravlju, ili se previše izlažeš naporu
gùštânca, -e ž	— uživanje
gùštâncija	→ guštanca
gùštât, -ân	— 1. koštati: »Koliko ovo gušta?«; 2. uživati: »Gušta san u današnjem obidu.«
gùštôž, -a, -o	— ukusan
gûta	→ gota
gûtânlík	— izraz koji je upotrebljavala vojna komisija u austrougarskoj vojsci za regruta koji je ocijenjen kao sposobna za vojsku
gûtav, -a, -o	— gutav je čovjek koji ima gutu tj. kakvo ispupčenje na licu, vratu i sl.
gûv, -a m	— vrst morske ribe, glavoč, glamoč, glamac; guv busar- posebna vrst koja boravi na kamenitom dnu obraslom travom i može narasti do tridesetak dekagrama
gûva mòlëta	— brusáč škara
gûvëran, -a m	— vlada
güvernâl, -a m	— dio pomoću kojega se upravlja (npr. biciklom)
güvërnât, -ân	— upravljati (npr. brodom)
güvernávât, -âjen	→ guvernati
gûzalo, -a	— 1. čovjek koji miče stražnjicom; 2. pren. osoba koja se nepozvana (počesto i nepoželjna) uključi u svako društvo da bi besplatno jela i pila
gûzat se, -an	— 1. naglašeno micati, vrtjeti stražnjicom, praviti sebi prostor u kakvoj gužvi micanjem stražnjice; 2. pren. nastojati se ubaciti (nepozvan) u kakvo društvo radi koristi
gûzica, -e ž	— 1. stražnjica; 2. pren. sretan čovjek, sretnik: »Sve mu u životu gre po srići, prava je guzica«; »Uvik si u životu bija guzica.«
gûzicar, -a m	— sebičnjak
gvâca, -e ž	— jednjak kod peradi i ptica, pren. podvaljak
gvâcât, -an	— gutati, pohlepno jesti
gvânta, -e ž	— rukavica (pl. gvante)
gvantijëra, -e ž	— poslužavnik, pladanj
gvardâmân, -a m	— kožna rukavica što brani dlan od igle kad se šiju jedra
gvârdija, -e ž	— straža, dežurstvo: »Veceras san u gvardiju pa ne mogu s broda.«
gvîda, -e ž	— nanos žbuke na zidu ili podu u vidu trake koja je napravljena prema visku i služi da se po njoj (kao vodilji) vuče daska (staza) pri žbukanju ili betoniranju